

ANYKŠTA

<http://www.anyksta.lt>

LAIKRAŠTIS ANYKŠČIŲ KRAŠTO VISUOMENEI 56/9446

Pas kaimynus pašventinta nauja koplyčia

2 psl.

Atlaidai - be kermošinių saldainių

2 psl.

Amfibiją dar galima panaudoti



Alvydas JANICKAS, anykštėnas:

„Amfibijos pirkimas yra didžiausios nekompetencijos ir aplaidumo Anykščių rajono savivaldybėje pavyzdys“.

3 psl.

Deimančiukais sušvitę talentai susitiko Kunigiškiuose

5 psl.

šiuipinys

Apdovanojimas. Liepos 17 dieną, penktadienį, sveikatos apsaugos ministras Aurelijus Veryga pagerbė Anykščių ligoninės Terapijos sektoriaus Vidaus ligų poskyrio vedėją Gražiną Vasiliauskiene, įteikęs jai „Už reikšmingą indėlį Lietuvos žmonių sveikatai“ apdovanojimą, sukurtą specialiai tiems, kurie aktyviausiai prisidėjo suvaldant koronaviruso infekcijos plitimą Lietuvoje.

Dienotvarkė. Anykščių rajono meras Sigutis Obelevičius šią savaitę serga. Ši antradienį savivaldybės vadovai dalyvaus pasitarime dėl dešiniojo Šventosios upės kranto projekto defektų. Ketvirtadienį Anykščių rajono mero pavaduotojas Dainius Žiogelis dalyvaus pasitarime kurortų ir kurortinių teritorijų klausimais Ekonomikos ir inovacijų ministerijoje, o savivaldybės administracijos direktoriaus pavaduotoja Veneta Veršulytė - Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos pasitarime dėl laikino atokvėpio paslaugų teikimo.

Inciatyva. Traupio seniūnijos Levaniškių bendruomenės namuose liepą pradėjo veikti bibliotekėlė. Ją panorą turėti patys kaimo žmonės. Skaitytojai pageidauja naujų knygų, jos bus skolinamos iš Anykščių viešosios bibliotekos. Bibliotekėlėje dirbs savanorė, busi Levaniškių kaimo bibliotekininė Nijolė Laurenčikienė.

Sportas. Savaitgalį Kupiškyje vykusį Seimo nario Jono Jaručio šaškių-šachmatų turnyrą šaškininkų grupėje laimėjo anykštėnas Valdas Veršulis. Moterų grupėje pirma buvo Zita Sriubienė. Šachmatų turnyre anykštėnas Kęstutis Lukoševičius užėmė antrąją vietą, Robertas Kemeklis buvo trečias. Iš viso turnyre dalyvavo 62 sportininkai. Liepos 25 dieną 10 val. „Nykščio namuose“ vyks tarptautinis šaškių turnyras.

Autobusas. Švietimo, mokslo ir sporto ministerija rugpjūtį savivaldybėms perduos 45 naujus mokyklinius autobusus. Vienas iš jų atiteks Svėdasų Juozo Tumo-Vaižganto gimnazijai.

Važiuoju į Anykščius/ Nežinau ko/ Bet man labai reikia

SPAUDOS, RADIJO IR TELEVIZIJOS RĖMIMO FONDAS



Vilniaus Dailės Akademijos Telšių fakulteto profesorius Romualdas Inčirauskas jaučia sentimentus Anykščiams - jo darbuose dažna Anykščių tematika.

Liepos 24 d., penktadienį, 17 val. Anykščių koplyčioje-pasaulio anykštėnų kūrybos centre (Vilniaus g. 36, Anykščiai) vyks Vilniaus Dailės Akademijos (VDA) Telšių fakulteto profesoriaus Romualdo Inčirausko kūrybos parodos, skirtos autoriaus 70-mečiui, pristatymas.

Prieš savo parodos atidarymą Anykščių koplyčioje iš Anykščių kilęs skulptorius Romualdas INČIRAUSKAS dalijasi mintimis apie kūrybinį procesą ir naujausią savo parodą. Profesorius kalbina Anykščių menų centro parodų ir edukacinių programų kuruatorė Indrė RUKŠAITĖ.



Avangardas, 2018.

4 psl.

Po intensyvių tyrimų užsikrėtusiųjų koronavirusu nenustatyta

Praėjusią savaitę intensyviau dėl koronaviruso buvo testuojami Anykščių rajono gyventojai, nes Anykščių rajono savivaldybėje fiksuotas didesnis sergamumas šia infekcija nei kitur Lietuvoje. Ištirta apie 200 rajono gyventojų ir visų tyrimų rezultatai buvo neigiami.

Patvirtintas Lietuvos epidemiologinis rodiklis yra 1,9 atvejo, tenkančio 100 tūkst. gyventojų. Testavimo apimtys padidintos tose savivaldybėse, kuriose sergamumo rodiklis 100 tūkst. gyventojų yra didesnis kaip 5 ir per paskutines 14 dienų yra nustatytas daugiau nei vienas užsikrėtimo koronaviruso infekcija atvejis. Anykščių rajone sergamumo rodiklis šiuo metu yra 8,7.

Anykščių rajono savivaldybės

gydytoja Vaiva Daugelavičienė sakė, kad iš viso per savaitę dėl koronaviruso išsityrė 56 Anykščių rajono medicinos įstaigų darbuotojai. Anykščių ligoninėje ištirti 25, Anykščių pirminės sveikatos priežiūros centre - 20, Anykščių psichikos sveikatos centre - 1 specialistas.

Taip pat dėl koronaviruso ištirti dvidešimt aštuoni Anykščių rajono socialinių paslaugų centro darbuotojai. Tyrimai atlikti penkiems

Robertas ALEKSIEJŪNAS
robertas.a@anyksta.lt

Anykščių socialinių globos namų darbuotojams, trims darbuotojams, dirbantiems UAB „Sidabrinis amžius“, aštuoniems Anykščių šeimos ir vaiko gerovės centro dirbantiesiems bei dvylikai Anykščių rajono socialinių paslaugų centro darbuotojų.

Savivaldybės gydytoja V. Daugelavičienė sakė, kad taip pat buvo tiriami ir kiti žmonės, tačiau „ne gavės gyventojai, o dirbantieji įstaigose“. Nuo koronaviruso tirti ugniagesiai, Anykščių rajono vartotojų kooperatyvo darbuotojai ir kitų įstaigų darbuotojai. Šie darbuotojai buvo tiriami Utenoje veikiančiame mobiliajame patikros centre.

Beje, Anykščių rajono savival-



Anykščių rajono savivaldybės gydytoja Vaiva Daugelavičienė sakė, per savaitę išsityrė 56 Anykščių rajono medicinos įstaigų darbuotojai.

dybės specialistai dėl koronaviruso nebuvo tiriami. „Anykštos“ žinomis, dėl šios infekcijos patikrintas tik Anykščių rajono meras Sigutis Obelevičius, prieš porą savaitių dėl pašlijusios sveikatos patekęs į Anykščių ligoninę.



Važiuoju į Anykščius/ Nežinau ko/ Bet man labai reikia

(Atkelta iš 1 psl.)

- **Esate gimęs Anykščiuose, o naujausią savo parodą taip pat dedikuojate Anykščiams. Ar šis kraštas yra Jūsų kūrybinio įkvėpimo žemė?**

- Iš Anykščių išvažiavau būdamas dvidešimties. Taigi, kas nors iš mano Anykščių draugų paklaustų, kur tu buvai 50 metų? Klausimas rimtas, reikalaujantis apyskaitos. Juo labiau jog man jau septyniasdešimt. Apie įkvėpimą – trieilis:

Važiuoju į Anykščius
Nežinau ko
Bet man labai reikia

- **Kas padėjo susiformuoti Jūsų, skulptoriaus, talentui? Kaip Jūsų gyvenime atsirado skulptūra?**

- Tam tikra patirtis. Nuo penkerių metų – plastilinių kareivėlių lipdymas (iki šiol). Nuo šešiolikos – darbas Anykščių Specializuotoje kilnojamoje mechanizuotoje kolo-noje. Pradinė patirtis (šaltkalvystė, tekinimas). Nuo dvidešimties metų – dailės studijos Telšių taikomosios dailės technikumė. Nuo 24 metų – studijos Talino dailės institute, plius keturiasdešimt vieneri metai kūrybinės ir pedagoginės praktikos Telšiuose (aukštesniojoje taikomosios dailės mokykloje ir VDA fakultete). Apie talentą – nežinau, bet vidinis kūrybinis poreikis – nuolatinis.

Skulptūra – ne vien. Apibendrinanti medžiaga – metalas. Tai ir skulptūrinė plastika architektūroje, medaliai, mažoji skulptūrinė plastika, iš dalies juvelyrika, tapyba ir t.t.

- **Įdomu, kaip vyksta Jūsų kūrybinis ir techninis procesas?**

- Procesas prasideda nuo idėjos: temos analizė, tyrimas, literatūrinės medžiagos studijavimas, modeliavimas, maketavimas iš minkštos medžiagos, po to liejimas, montavimas. Su kūrybine patirtimi paruošiamasis procesas

Menotyrininkė dr. Danutė Zovienė apie šiuo metu Anykščių kopyčioje-pasaulio anykštėnų kūrybos centre eksponuojamą parodą:

„Romualdą Inčirauską galima vadinti tikru XX–XXI amžių sandūros menininku: sparti meninių idėjų ir judėjimų, technologijų ir plastinės raiškos kaita, žanrų ribų nyksmas bei naujos medijos jo kūryboje įgyja savitą ir paveikų pavidalą. Antra vertus, jam, tarsi renesanso menininkui, rūpi ir yra pavaldžios įvairios kūrybos sritys. Dailininkas suformavo savitą skulptūrinės plastikos atmainą, kurioje persipina tradicinių žanrų – medalio, reljefo, juvelyrikos, trimatės skulptūros – bruožai. Ir tai nėra savitikslis ar formalus siekis. Kūrybinė patirtis ir profesionalus technologijų žinojimas jam visada tarnauja ilgai brandintai, o kartais netikėtai gimusiai idėjai įkūnyti. Autorius prisipažįsta, kad labiausiai vertina koncepcijos ir technologijos dermę. Minties, ikonografijos ir meistriškumo derinys yra jo kūrybos vizitinė kortelė. Šią parodą autorius dedikuoja savo gimtiesiems Anykščiams.“

trumpėja. Kartais kūriniai gimsta spontaniškai, improvizuotai.

- **Ką labiausiai vertinate vi-same procese? Kas Jums, kaip menininkui, teikia daugiausia džiaugsmo?**

- Džiaugsmą teikia visas procesas. Vertybe laikau sėkmingą konceptualios novatoriškos idėjos dermę su technologine meistryste.

- **Kaip atsipalaiduojate, atsiri-bojate nuo darbų? Kokių sąlygų ir aplinkos reikia, kad kultū idėjos ir aplankytų įkvėpimas?**

- Kadangi kūryba sutampa su pomėgiais, tai atsipalaidavimo kaip ir nebūna. Mėgstu keliones, bet jos vėlgi – įkvėpimas kūrybai. Tai taip ir nežinau...

- **Skulptūra – ypač vizuali meno forma. Kokia skulptūros detalė Jums svarbiausia? Į ką daugiausia įdedate širdies?**

- „Širdį dedu“ beveik visuomet, nes priešingu atveju nieko neišeitų. Dėl skulptūros su amžiumi ir patirtimi pastebėjau, kad mano ir kolegų kūriniuose jaudina apimtinės tūrinės formos ir erdvės dermę.

- **Kokius darbus pristatote parodoje Anykščių kopyčioje-pasaulio anykštėnų kūrybos centre?**

- Kadangi parodinė erdvė ribota, tai pristatau po kelis darbus iš įvairių projektų. Gal kiti matyti, tačiau dauguma – nauji. Penkių skulptūrų kompozicija „Juodmedžiai“ - tai projekto „Edeno sodas“ tęsinys. Trys darbai skirti Kristijonui Donelaičiui, keletas darbų iš ciklo „Civilizacijos“, medalių kolekcija, kūrinių Telšių mieste nuotraukos.

- **Telšių miesto viešąsias erdves puošia Jūsų sukurti kūriniai. Ar esate numatęs tokių kūrinių sukurti ir Anykščiams?**

- Jeigu anykštėnams tik prireiktų, tai aš mielai....



Skulptūrinė kompozicija "Edeno sodas" - Juodmedžiai, 2020



Skulptoriaus Romualdo Inčirausko dovana gimtinei - metalo akcentai Anykščiuose, ant Šaltupio upelio tilto turėklų.

Romualdas Inčirauskas – metalo skulptorius, medalininkas, dailės pedagogas, meno pasaulyje dar žinomas ir kaip tapytojas.

Skulptorius gimė Anykščiuose 1950 m. rugpjūčio 28 d., gyvena ir kuria Telšiuose. 1974 m. jis baigė Telšių taikomosios dailės technikumą, 1979 m. – Estijos valstybinį dailės institutą Taline. R. Inčirauskas yra Vilniaus dailės akademijos Telšių fakulteto profesorius, kuria metalo plastiką, skulptūras, medalius. Jis taip pat yra LDS (Lietuvos dailininkų sąjunga) narys ir FIDEM (Tarptautinė medalio kūrėjų asociacija) narys. 2019 m. už meno iniciatyvas Anykščiuose jis apdovanotas Pasaulio anykštėnų bendrijos medaliu.

R. Inčirauskas yra surengęs daugiau kaip šešiasdešimt autori-nių parodų, dalyvavęs daugelyje bendrų parodų, simpoziumų, plen-nerų, konkursų. Yra sukūręs daug kūrinių Telšių miesto viešosiose

erdvėse. Žymiausi iš jų: Telšių Šv. Antano Paduviečio Katedros durų reljefinė – skulptūrinė kompozicija, skirta Žemaitijos krikšto 600-ųjų metinių paminėjimui, skulptūrinės kompozicijos Didžiojoje Žemaičių sienoje, ženklai-skulptūros žydų bendruomenės atminimui Telšių senamiestyje, skulptūrinis (20 skulptūrų) projektas TELZ (Vilniaus Gaono žydų muziejaus nuosavybė).

Jo darbų yra įsigiję Lietuvos (LR Nacionalinis muziejus, Žemaičių muziejus „Alka“, Žemaičių dailės muziejus Plungėje, Literatūros muziejus Kaune ir kt.) ir užsienio muziejai (A. Puškino vardo mu-ziejus Maskvoje, Britų muziejus Londone, Nelli Marko muziejus Alijarvi, Suomija ir kt.), privatūs kolekcininkai Lietuvoje, Rusijoje, Vokietijoje, Austrijoje, Švedijoje, Suomijoje, Japonijoje, Izraelyje, JAV ir kitur.

2018 m. R. Inčirauskas sukūrė metalo plastikos kompoziciją



Prieš keletą metų Pasaulio anykštėnų bendrija iniciavo skulptoriaus R. Inčirausko projektą tokiomis durimis papuošti Anykščių šv. Mato bažnyčią, tačiau sumanymo nepavyko įgyvendinti.

Anykščių krašto fotografui Izidorui Girčiui atminti, kurią apžiūrėti galima Anykščių L. ir S. Didžiulių viešosios bibliotekos I. Girčio atminimo kambaryje. Norėdamas įamžinti savo prisiminimus vaikystės mieste, garsus skulptorius sukūrė keletą žaismingų metalo kompozicijų Anykščiuose: vaikystės prisiminimas apie knygelės praradimą Vilniaus gatvėje ant tilto turėklo ties Šaltupio upeliu, haiku trieilis ant Šventosios terasos turėklo ties Dainuvos slėniu, taip pat maži metalo meno akcentai ant turėklo ties Šventosios uztvanka, ant laiptų turėklo prie pagrindinio miesto tilto, taip pat ant pėsčiųjų tilto turėklo.

Paroda veikia nuo birželio 22 d. iki rugpjūčio 4 d.

tautos balsas

Labai senais laikais Lietuvos giriose ošė šventieji ažuolai. Po jais vaidilutės kūrendavo šventąją ugnį, žyniai aukojė aukas. Vėliau tapome krikščionimis ir šventieji ažuolai liko užmiršti.

Kaip bebūtų keista, medžių garbintojų kasta atgimė sovietmečiu. Tik jau su gamtosaugininkų titulu, su savais įstatymais. Kartais jie ir pasitarnaudavo gamtosaugai, bet dažnai nesutardavo su sveiku protu.

Medis draugas, medis priešas

Pavyzdžiui, šalia trobos auga klevas. Jaunystėje buvęs sodybos puošmena, beaugdamas taip išsikerojo, kad tapo sodybos šeimininkų priešu. Virš trobos pakibusios šakos pūdė stogą, toli siekiančios šaknys džiovinė gėles, alino daržą ir sodą. Bet kirsti jo negalima. Saugo įstatymas.

Nugarmėjo į praeitį sovietinė era, bet medžių garbintojų kasta nedingo. Tai rodo istorija apie paminklą Jonui Biliūnui – Laimės

žiburį. Daug metų jis švietė anykštėnams ir gausiai apsilankantiems svečiams. Dabar jis niūkso tarsi koks pamestinukas, medžių užgožtas. Valdžios vyrai buvo prasitarę, kad reiktų šią uždangą pašalinti, bet nutilo, medžių garbintojams pagrasius pirštu.

Keista. Dabar Lietuva tiek prisiosodinusi, tiek prisiauginusi miškų, kiek neturėjo per visą istoriją. Šios uždangos pašalinimas nebūtų juntamas mūsų girioms. Tikėkimės,

kad rajono valdžia dar apsigalvos ir išvaduos Laimės žiburį iš medžių nelaisvės.

Dievas suteikė nuostabią dovaną – Storių kalvas. Žmonės, užkopę ant jų, gėrėdavosi į tolių nubanguojančiais laukais, skaičiuodavo tolumoje dunksančias bažnyčias. Dažnai čia užkopdavo ir turistai. Vėliau kažkokiems medžių mylėtojams šovė mintis apželdinti kalvas mišku. Suvešėjus miškui, kalvos prarado turistinę vertę. Ko gi dabar čia kops turistai? Nebent paspardyti šungrabių.

O, kad čia dabar nebūtų miško ir kad ant kalvos pasistatytume apžvalgos bokštą... Užkopus į bokštą, atsivertų kosminė panorama. Turėtume dar vieną turistų traukos centrą.

Štai prie kelio Kaunas – Zarasai tyvuliuoja simpatiškas Smulkio ežerėlis. Gaila, kad jo grožį užden-gia čia vešantis šabakštynas.

Prisiminkime savo tėvus ir sene-lius. Jie medžius sodino, augino, bet medžių vergais netapdavo.

Bronius KARVELIS

vardadieniai

šią dieną

Laurynas, Lionginas,
Rimvydas, Rimvydė,
Danielius.

liepos 22 d.

Magdalena, Dalius, Mantilė.

liepos 23 d.

Apolinaras, Romula, Tarvilas,
Gilmina, Brigita, Roma,
Saidas, Saidas.

liepos 24 d.

Kristina, Kristoforas,
Kunigunda, Dargvilas,
Dargvilė, Kristupas.

mėnulis

liepos 21 d. - 24 d. - jaunatis.

anekdotas

- Kas dabar madoje?
- Veganai.
- Na ne, dar labiau madoje...
- Juoktis iš veganų.
- Na ne, reikia kažko tokio, kad merginai įspūdį padaryčiau...
- Įvažiuok į stotelę.

Susitinka du draugai. Vienas klausia:

- Tu, sako, vedei?
- Taip.
- Na ir kaip?
- Gerti negalima, rūkyti negalima...
- Gailiesi?
- Gailėtis taip pat negalima.

- Pilote Petrai! Pilote Petrai! Čia valdymo bokštas. Mes negirdime jūsų! Jei girdite, pamojuokite sparnais.

- Valdymo bokšte, čia pilotas Petras. Jus girdžiu gerai, aš nusileidau prieš dvi valandas. Jei girdite mane, pamojuokite bokštu.

Gydytojas:
- Ar paisėte mano patarimo ir miegojote prie atviro lango?

Pacientas:
- Taip.
- Ir astmos neliko nė kvapo?
- Astma liko, tačiau dingo laikrodis, televizorius, telefonas ir kompiuteris.

Mažasis Arnas grasina mamai:
- Jei tu nenupirksi man ledų, aš prie svetimų žmonių tave vadinsiu močiute!

- Ar galima jūsų kavinėje greitai pavalgyti?

- Galima. Pas mus yra dveji dienų pietūs. Vieni kainuoja 5 eurus, kiti - 10.

- O koks tarp jų skirtumas?
- Penki eurai.

oras



+21

+16

Inkūnuose šv. Mišias aukojo vyskupas

Lina DAPKIENĖ

Liepos 19 dieną Inkūnuose vyko Šv. Vincento Pauliečio atlaidai, kurie į mažą, beveik nebegyvenamą kaimelį sutraukė daugybę maldininkų ir svečių – atvyko Inkūnų krašto gyventojai, atskubėjo Anykščių miesto ir rajono tikintieji.

Šv. Mišias aukojo Panevėžio vyskupas emeritas Jonas Kauneckas. Mišiose taip pat dalyvavo Inkūnų Švč. Aušros Vartų Dievo Motinos parapijos klebonas, kunigas Mindaugas Šakinis, buvo atvykę keletas atstovų iš „Marijos radijo“.

SPAUDOS,
RADIJO IR
TELEVIZIJOS
RĖMIMO
FONDAS



Iškilminga bažnytinė procesija aplink Inkūnų Švč. Aušros Vartų Dievo Motinos bažnyčią.

„Jūs taip gausiai susirinkote čia, miškų apsuptyje, į Inkūnų bažnyčią. Atvykote, nes ši įstabi vieta jums, be abejo, yra kažkuo svarbi ir reikšminga. Kas atėjote paprašyti sveikatos, kas – sutarimo. Susirinkote pabūti maldoje, siekdami dvasios atgaivos. Ko gero, daugelis aplankėte ar po mišijų aplankysite kapus... Inkūnuose yra belikusi vos viena gyvenama sodyba, bet Jūs visi nešate šviesą, Jūs ir turite ją nešti“, – kalbėjo vyskupas prieš procesiją.

Maža, medinė, II-jo pasaulinio karo metu pastatyta bažnyčia pilnutėlė, dalis maldininkų būriavosi šventoriuje.

Inkūnų bažnyčios statybos iniciatorė buvo šio kaimo gyventoja, labai pamaldi katalikė Anelė Stukaitė-Šukienė, mat arkliu pasiekti

artimiausias bažnyčias Andrioniškyje, Svėdasuose ar Debeikiuose, nutolusias nuo Inkūnų per 15 km, nebuvo patogų. Inkūnų parapija pradėta kurti 1939 metais. Jau tuo metu laikinoje koplyčioje, įrengtoje Stukų-Šukių sodyboje, buvo laikomos Šv. Mišios. Bažnyčia Inkūnuose buvo pastatyta II-jo pasaulinio karo metu, per dvi vasaras, vadovaujant kunigui Jonui Jogintui. 1942 m. spalio 18 dieną, baiminantis sovietinių okupantų sugrįžimo, dar nebaigtą statyti bažnyčią pašventino Panevėžio vyskupas Kazimieras Paltarokas, suteikęs jai Švč. Aušros Vartų Dievo Motinos titulą. 1943 metais buvo pastatyta klebonija, iškilo ir ūkiniai pastatai.

Pokariu krašte vyko įnirtinga kova tarp okupantų valdžios ir vie-

tinųjų gyventojų, apylinkėje veikė gausūs partizanų būriai.

Per atlaidus vykęs „Kermošius“ pritraukė keletą menininkų ir būrį smalsių, lengvai bendraujančių piliečių. „Amatų kalnelio“ sodybos šeimininkė ir įkūrėja Renata Umbrasienė, Inkūnuose turinti trobelę su dirbtuvėlėmis, rodė ir maloniai pasakojo apie lietuviškos keramikos gaminius – Lietuvos tautinį paveldą. Vieni jos autoriniai darbai, pasirodė, yra raugo keramika, kiti – raku keramika. „Neseniai pradėjau „Dausų Angelus“ – sviestuvus – gaminti. Į šį užsidarantį indą galima agurkus raugti, čia – sviestui laikyti, į dekoratyvinę lėkštę galima kokių obuolių pridėti, o galima net ir ant sienos pakabinti“, – apie savo kūrybą pasakojo panevėžietė keramikė, rodydama ir kviesdama apsilankyti šalia esančioje sodyboje.

Netoliese – kraštotyrininkas, muziejininkas, literatas Raimondas Guobis taip pat ne tuščiomis rankomis. „Gal šitos neturit?“, – maloniai teiravosi susidomėjusiųjų, versdamas kraštotyros ar informacinį leidinį. Tas puslapis, kuriame nupiešta Inkūnų bažnyčia, itin domina besibūriujančius aplink pasakotoją.

Žinoma, kaipgi be „kermošinių“ saldinių! Saulėkaitoje pardavėja juos skubėjo skepetaitė pridengti, nes vaikai jau išsirinę ir laimingi, tų gražiųjų ir saldžiųjų



Šv. Mišias aukojo Panevėžio vyskupas emeritas Jonas Kauneckas.

saldainių gavę.

Prekymečio metu taip pat buvo galima nusipirkti pintų krepšių – juk Šimonių girioje tiek uogų ir grybų!

Labai karštą ir saulėtą dieną po mišijų, pasidairę po „kermošius“, visi ėjo atsigaivinti ar pasisemti netoli bažnyčios tekančio šaltinio vandens. Kiti dar pasiliko: pakelias miškingomis ir vaizdingomis Anykščių rajono vietomis, patrauks Šimonių girios takeliais prie Šventosios upės, pasidairys nuo „beždžionių“ tilto.

Vykstant namo pro tuščias sodybas, darėsi akivaizdu, kad Inkūnų žeme retai kada tiek žmonių bevaikšto...



Inkūnų bažnytelė buvo pilna maldininkų.



„Amatų kalnelio“ sodybos šeimininkė Renata Umbrasienė turi sodybą ir dirbtuvėlę Inkūnuose.



Raimondas Guobis (pirmas iš dešinės) turėjo ką pasiūlyti į Inkūnus atvykusiems. Jis yra parašęs monografiją „Inkūnai“.